ادامه از صفحه اول

ما کدام مردم هستیم؟

خشـمی بی‌واسـطه که برای درکـش نیازی به تحلیل‌هـای اقتصادی و سیاسـی نیسـت. البته این صورت‌بندی برای نمایش وضعیت کنونی اجتماعی ایران کافی نیسـت. شـاید به همین دلیل اسـت که مخالفان و منتقدان جمهوری اسـلامی راه به جایی نمی‌برند؛ چون تصویری روشـن و دقیـق از طبقات اجتماعی ایران ندارند؛ طبقات فرودسـتی که وفادار به انقلاب‌اند، طبقات فرودسـتی کـه منافع حداقلی اقتصـادی در دولت‌هـای انقـلاب دارنـد، طبقات متوسـط که در پی کسـب‌وکارند و چرخ زندگی‌شان می‌گردد و طبقات میانی کارمندان دولت که سـاختار بوروکراتیک کشور را می‌سـازند و دست آخر طبقات مرفه جامعه کـه در این‌گونه حـوادث دوگانه عمل می‌کنند؛ نه با مردم‌اند نه با حکومت و هم با مردم‌اند هـم با حکومـت و مهم‌تر اینکه از مردم فرودسـتی که دل‌شـان برای حکومت می‌سوزد و آن را حمایت می‌کننـد، ناراحت‌اند و آنان را در خفا تحقیر می‌کنند، امـا در عیان با حکومت کنار می‌آینـد و در پی منافع خویش‌انـد. این نقطه گرانیـگاه ناراحتی همه مردم اسـت، چراکه به عیان می‌بینند آنان که نه با مردم‌اند و نه با دولت، دولتمندتر از همه هسـتند. حتی با این صورت‌بندی هم نمی‌توان راه به جایی برد. بلکه این صورت‌بندی نیز بیش از هر چیز به تحریک احساسات می‌انجامد و با آن نمی‌توان کاری از پیش برد و برخی از ابعاد مسائل اجتماعی ایران در برانگیختن این‌دست هیجانات سیاسی پوشـیده خواهد ماند. اینک سؤال اساسی اینجاست: کنترل اجتماعی در دست کیست؟ سـؤالی که همواره دولت‌ها با آن روبه‌رو بوده‌اند. از مقایسـه حوادث اخیر با اعتراضـات ۸۸ پی خواهیم برد کنترل اجتماعی تضعیف شده است. گروه‌هایی پا به میدان گذارده‌اند که بیانگر تعارضات منافع تازه‌ای هستند. اگر تا سال ۸۸ جامعه ایران از تعارض منافع چندانی رنج نمی‌بـرد یا این تعـارض منافع چندان آشـکار نبود، حوادث اخیر نشان داد برخی با تحریک این‌گونـه تعارضات می‌توانند بیـن گروه‌های مردمی جدایـی ایجاد کرده و به انسـجام اجتماعی آسـیب بزنند. بدیهی است کسانی که سود و منفعت بیشتری از این تعارضات عایدشـان خواهد شد، نقش پررنگی در این ماجرا دارند. بااین‌حال نمی‌توان منکر شد که در جامعه کنونی ایران، ائتلاف‌ها و اتحادها بین طبقات بر اسـاس منافع شکل می‌گیرد و دست‌برقضا تضمین و تثبیت این منافع در گرو انسجام اجتماعی ایران است نه تشتت آن.

اما بـرای آینده چـه باید کـرد؟ جامعه‌ای که کنترل اجتماعی‌اش در دسـت بازیگـران متعدد و پراکنده باشد، بر ساختار دولت اثر می‌گذارد و دولت ناچار است این چندپارگی را تقویت کند. با این شیوه اولویت‌هـای دیگر جایگزین اولویت تغییر اجتماعی خواهد شـد؛ فراینـدی که اصلا به نفـع مصلحان اجتماعـی نخواهد بود که اینک بخشـی از آنان در نیروهای سیاسـی موجـود اصلاح‌طلبان هسـتند. شـاید از این‌رو است که دشـواری کار اصلاح‌طلبان قابل فهم اسـت کـه رفته‌رفته از دولـت روحانی فاصلـه می‌گیرند، گیرم افزایش قیمت بنزین را تأیید و بـرای آن صرفه اقتصادی متصور باشـند. شـاید اینـک اصلاح‌طلبان بـه این باور رسـیده‌اند که اگر دولـت اصلاح‌طلب تمام‌عیـاری روی کار بود، آنان به این نقطه نمی‌رسیدند؛ دولتی که می‌توانست امر سیاسـی را به امر اجتماعی گره بزند. تصور و تحقق این پیوند چندان آسان نیست؛ چراکه ایجاد نهادهای اجتماعی سال‌ها به تأخیر افتاده یا نهادهای موجود از میان رفته‌اند؛ نهادهـای اجتماعی‌ای که طبقات اجتماعی- سیاسـیِ دیگر از ایجادشـان به‌شـدت متضرر خواهند شـد. تجربه خرداد ۷۶ نشـان داده کـه موانعی بر سـر راه اصلاح‌طلبـان وجود دارد که نمی‌گذارد امر سیاسـی را به امـر اجتماعی گره بزنند، مگر سـه دوره حوادث اخیر، طبقات سیاسی و اقتصادی دیگر را بـر آن دارد که به امر اجتماعی نگاهی جدی و موشـکافانه‌تر بیندازنـد و ناگزیر به آن تـن در بدهند. البته نباید نادیده انگاشـت که در این‌جور مواقع، پیوند امر سیاسی با اجتماعی به‌جای آنکه به ایجاد تغییرات اساسـی بینجامد، به میدان سازش تعارضات طبقاتی با دولت‌ها بدل شود.

جای خالی رفراندوم برای جراحی اقتصاد

او در پاسخ به سخنان رئیس‌جمهور که از این مهم سـخن گفته بود، با اشـاره به راهپیمایی باشکوه ۲۲ بهمن آن سال و با تیتر «این هم رفراندوم»، به مصادره راهپیمایی بـه نفع افکار خود پرداخـت. از دید وی، همه‌پرسـی یا همان رفرانـدوم، در صورتی پذیرفتنی اسـت که به صـورت تجمع مردمی نـه رأی‌گیری با صندوق شـکل بگیرد تا بتوان نتایـج آن را به دلخواه تفسیر و تصویر کرد. گفتنی است با خواندن یادداشت یادشـده می‌توان چنین برداشـت کرد که گویی تمام شـرکت‌کنندگان در مراسم سـالگرد پیروزی انقلاب، خواننده وفادار و هم‌پیمان روزنامه کیهان هسـتند و بلافاصله این سؤال برای خواننده مطرح می‌شود که پس چرا نامزدهای انتخاباتی حمایت‌شـده از سـوی آن روزنامه، سـهمی از صندوق آرا نداشتند؟! امروزه در تمام جوامع، مراجعه به مردم و کشـف خواست واقعی آنان، ضروری اسـت و بسـیاری از دولت‌ها با هدف نزدیکی بیشـتر به مردم و تقویت هرچه بیشتر پایه‌های حکومت، از این ابزار مشروع و پربرکت حتی فراتر از ظرفیت پیش‌بینی‌شـده استفاده کرده و پایگاه مردمی خود را به رخ جهانیان می‌کشند.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

در دفاع از حق اعتراض مسالمت‌آمیز

شهیندخت مولاوردی
دبیرکل جمعیت حمایت از حقوق بشر زنان

ظهـر شـنبه برفـی (۲۵ آبـان) و فـردای اعلام مصوبـه شـورای‌عالی هماهنگی اقتصادی سـران قـوا در سـهمیه‌بندی و افزایش قیمت بنزیـن و... و بنا بـر خبرهای جسـته‌وگریخته نگران‌کننده‌ای که از گوشه‌وکنار کشور در رابطه با درگیری‌ها و جان‌باختن تعـدادی از هم‌وطنان معترض به گوش می‌رسـید، پیش‌نویس بیانیه‌ای بین فعالان سیاسی اصلاح‌طلب دست‌به‌دسـت یا پیامکی نظرسـنجی شـد تا از سر دلسوزی و خیرخواهی و با هدف هشدار و پیشگیری از گسترش دامنه خشونت‌ها و ناامنی‌ها، با محوریت دعوت به خویشـتن‌داری و آرامـش و محکوم‌کردن خشونت و دفاع از حق اعتراض مسالمت‌آمیز امضا شـود.این در حالی بود که هنوز نه خبری از اغتشاش و آشـوب سـازمان‌یافته بود و نه اثری از آن و اعلام موضع و سـخنرانی مقام معظم رهبری هم یک روز بعد (یکشـنبه، ۲۶ آبان) انجـام گرفت.در جای‌جای ایـن بیانیه نیـز به واژه‌هـای معترضـان، تجمعات مردمی و شـهروندان عادی غیرمسلح که برای ابراز اعتراض خود به خیابان آمده‌اند، اشـاره شـده و در جایی به مسئولان گوشزد می‌شود «موقعیت کنونی را مطلقا به‌عنوان فرصتی برای رقابت‌های سیاسی و جناحی تلقی نکرده و از هرگونه رفتار و یا گفتاری که به آتش خشـم معترضان می‌افزاید اجتناب کنند» و به‌کرات از اینکه مبادا «فاجعه‌ای به بار آورده شـود و کشـور متحمل صدمات غیرقابـل جبرانی گردد»، ابراز نگرانی می‌شـود. به‌این‌ترتیب ادعاهای مشابه، یکدست و هماهنگ برخی رسانه‌ها، از جمله شبکه اطلاع‌رسـانی راه دانا در اینکه «ایـن بیانیه تنها یک روز بعد از شروع آشـوب‌های خیابانی منتشر شده و برای آنها حکم دسـتور حمله داشته و به خیابان‌ها آمدند» یا «رسـما از اغتشاشـات اخیر حمایت شده اسـت و بار دیگر دشـمنی خود را با نظام و مردم و همچنیـن حافظان امنیت کشـور نشـان داده‌اند» و «ریختـن بنزین بر آتش اغتشاشـات و ...» از اسـاس واهـی و دور از واقعیـت اسـت و دریغـا که همین فرضیه غلط و موهوم مبنایی می‌شود برای بسیاری از تحلیل‌ها و قضاوت‌های نادرست که مدام مورد نشر و بازنشر و نقل‌قول در این شبکه درهم‌تنیده رسانه‌ای قـرار می‌گیرد و تیـر انواع اتهامات و تهمت‌هاسـت که روانـه اردوگاه رقیب می‌شـود، بی‌آنکه کمترین فرصت و مجالـی برای دفاع فراهم باشـد.تیترهای «حامیان داخلـی جریان نفاق»، «وحشـت حامیان داخلـی اراذل آشـوبگر از افشـای هویـت خود»، «آدرس غلـط این ۷۷ نفر»، «نانجیب‌ها» و خطدادن به قوه قضائیـه که «آیا با عوامل اصلاح‌طلب حامی آشوب‌های مسلحانه برخورد می‌کند؟»، مشتی است نمونه خروار از ایـن «تنها به قاضی رفتن‌ها و راضی برگشـتن‌ها» که این روزها زینت‌بخش مشـرق‌نیوز، وطـن امروز، جهان‌نیـوز، خبرگزاری دانشـجو، الف، بازدید، راه دانا و الی ماشـاءالله‌نیوزها... است.ناگفته نماند در سـایه تعطیلی اینترنت و ایجاد محدودیت در دسترسـی به آن بلافاصله بعد از نهایی‌شدن، این بیانیه نه آنچنان که بایدوشـاید دیده شد و نه بازتاب رسـانه‌ای چندانی پیدا کرد، اما در یکی، دو روز اخیر به لطف همان رسانه‌های زنجیره‌ای که آتشبار حمله و هجمه آنها بر آن باریدن گرفته است، هم به اندازه کافی دیده شـد و هم در کانون توجهات قرار گرفت. بنابراین آن‌گونه هم که ادعا شده، نیست که «از شدت وقاحت و بی‌شـرمی حتی رسـانه‌های اصلاح‌طلب داخل نیز از انتشـار آن ابا داشـتند!» یا «به‌شدت در رسانه‌های بیگانه بازتاب داشته و شبکه‌های معاند و اپوزیسیون به‌شدت از آن استقبال کردند!»؛به گمان و زعم امضاکنندگان این بیانیه در آن زمان و در لحظات آغازین اعتراضات به سـهم خود می‌توانسـت مانند آبی باشـد بر آتش- البته بدون محاسبه و پیش‌بینی محدودیتی کـه در جریان اطلاعات به وجود آمد- و با این تصور و احساس مسئولیت در فراز پایانی بیانیه که منتقدان در کمال بی‌انصافی تمایلی به دیدن آن ندارند و عالما و عامدا چشـم بر آن فرومی‌بندند، «از مردم عزیز و معترضان درخواست می‌شود با نمایش تعهد خود به نفی هرگونه خشونت و تخریب اموال عمومی و خصوصی از مسـیر اعتراض مسالمت‌آمیز خارج نشـده و به‌علاوه مراقب هر نوع سوءاسـتفاده احتمالـی بیگانـگان و گروه‌های خشـونت‌طلب و غیرملتزم به تمامیت ارضی و حاکمیت ملی باشند». این مهم‌ترین بند بیانیه است که همانا برگرفته از باور، مشی و مرام و ذات اصلاح‌طلبی است که به‌هیچ‌روی میانـه‌ای با آشـوب، آن هـم از نوع مسـلحانه‌اش ندارد و هرگز حمایت و ترویج خشـونت و آشـوب و اغتشـاش و تخریـب اموال عمومـی و خصوصی و به‌مخاطره‌افکندن امنیت و تمامیت ارضی و حاکمیت ملی جایی و جایگاهی در این جریان نداشته و نخواهد داشت.در شرایطی که کشور بیش از هر زمان دیگری برای غلبه بر چالش‌های ناشی از جنگ‌های تمام‌عیار اقتصادی و روانی به وفاق و همبستگی ملی نیازمند اسـت، دامن‌زدن به این رویارویی‌ها و دوقطبی‌کردن جامعه جز نابخردی معنای دیگری نمی‌تواند بیابد.

بـه خود آییـم و بیـش از ایـن بر طبـل تفرق و پاره‌پاره‌شـدن‌ها نکوبیـم. با هم‌افزایـی و همدلی در پیشبرد برنامه‌های توسعه‌ای کشور، بگذاریم این مردم نجیب، روی آرامش و سعادت را ببینند.

۲ نفر از امضاکنندگان بیانیه اخیر تعدادی از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب پاسخ دادند

انگیزه حمله به اصلاح‌طلبان چیست؟

شرق: رسـانه‌های اصولگـرا بهانـه‌ای به دسـت آورده‌اند که به‌تندی علیه تعدادی از اصلاح‌طلبان بتازند. ماجرا از این قرار اسـت کـه با اجرای طرح افزایش قیمت بنزین و اعتراض بخشی از مردم که هنوز هم توسـط برخی عناصر به خشونت کشیده نشـده بود، تعدادی از فعالان سیاسـی بیانیه‌ای را امضا کردند که در آن بر ضرورت به‌رسمیت‌شناختن حق اعتراض تأکید شده بود. گرچه ادبیات این بیانیه در بخش‌هایی قدری تند می‌شـود، اما محتوای آن به تفکیک اعتراض از آشوب اشاره می‌کند. چنانچه در بخشـی از آن آمده اسـت: «مـا امضاکنندگان ایـن بیانیه، در این شـرایط خطیر، فـارغ از تفاوت دیدگاه‌های سیاسـی و اقتصادی‌مان از مسـئولان امـر و تصمیم‌گیران مؤکدا می‌خواهیم با احترام به حقوق مردم به‌ویژه حق اعتراض مسـالمت‌آمیز و آزادی بیان، از اعمال خشونت در هر سطحی پرهیز کنند». ذکر «اعتراض مسالمت‌آمیز» خود گویای آن اسـت که اعتراض اگر به سمت آشوب و اغتشاش برود مورد تأیید امضاکنندگان نیست، از سوی دیگر این مفهوم در چند روز گذشـته مورد تأکید مقامات رسمی نیز بوده است؛ به‌نحوی‌که رئیس‌جمهور در خلال اعتراض‌ها و اغتشـاش‌ها گفت حق اعتراض مورد پذیرش است، اما اغتشـاش محکوم است یا آنکه روز گذشـته خطیب‌های نمـاز جمعه بر این مهم تأکید کردند که اعتراض حق مردم اسـت اما ایشـان نیز میان اعتراض قانونی با آسـیب‌زدن به اموال مـردم و ایجاد ناامنـی فاصله‌گذاری کردند؛ موضوعـی کـه در بیانیه اصلاح‌طلبـان هم آمده اسـت: «از مردم عزیـز و معترضـان می‌خواهیم بـا نمایش تعهد خـود به نفی هرگونه خشـونت و تخریـب اموال عمومـی و خصوصی، از مسـیر اعتراض مسـالمت‌آمیز خـارج نشـده و به‌علاوه مراقـب هر نوع سوءاسـتفاده احتمالی بیگانگان و گروه‌های خشـونت‌طلب و غیرملتـزم به تمامیت ارضی و حاکمیت ملی باشند».

با وجـود صراحت لحن در ایـن بیانیه بعضی از رسـانه‌های اصولگرا سـعی کردنـد واقعیت آن را نادیده بگیرند و برای اهداف سیاسـی موضوعاتی را دیدگاه اصلاح‌طلبان معرفی کنند که نه در سـابقه اصلاح‌طلبـی وجود دارد و نـه در بیانیه اخیر؛ برای

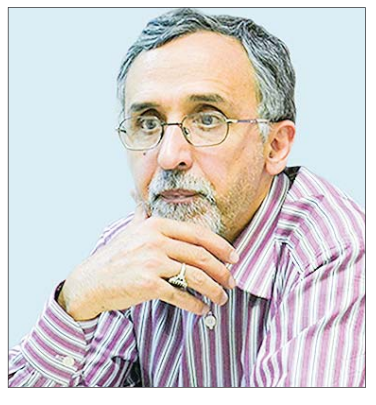

مثال گفته می‌شـود که اصلاح‌طلبان از اغتشاش‌ها حمایـت می‌کنند، درصورتی‌که در ایـن بیانیه بارها گفته شـده که خشـونت مذمـوم اسـت و همان موضعی اتخاذ شده شـده که از تریبون‌های رسمی شنیده می‌شـود؛ یعنی تفاوت اعتراض با خشونت. یا گزاره دیگری که می‌گویند این اسـت که براساس ایـن بیانیه اصلاح‌طلبان سـاماندهی آشـوب‌هایی ماننـد آتش‌زدن بانک‌هـا را انجـام داده‌اند که این گزاره به‌قدری به دور از واقعیت است که اصلا جای تحلیلـی باقی نمی‌گذارد، زیرا تمام شـخصیت‌های اصلاح‌طلـب به‌قدری به اصول انقـلاب باور دارند که با وجـود انتقادهایی که به نحوه رد صلاحیت‌ها دارند اما در انتخابات اخیر یک‌صدا سخن از مشارکت حداکثـری در انتخابات را مطرح می‌کنند؛ موضوعی که بارها مورد اشاره رهبر انقلاب هم بوده است.

بعضـی از رسـانه‌های اصولگرا به‌قـدری پا را فراتـر نهاده‌اند که حتی گـرای امنیتی می‌دهند و با قلب واقعیت از دسـتگاه قضا درخواست برخورد با امضاکنندگان بیانیه را می‌دهند و این احتمال وجود دارد که چنین رویکردی برای تحت فشـار قراردادن شـورای نگهبـان در انتخابـات مجلـس باشـد تا نیروهای اصلاح‌طلب نتوانند به‌طورکامل نامزدهای خـود را ارائه دهنـد. تمام اینها در حالی اسـت که این رسـانه‌ها می‌خواهند در شرایطی که بسیاری از مـردم اصل بیانیه را نمی‌خوانند، با تحریف واقعیت ذهن مخاطبان را منحرف کنند و چنین بقبولانند که اصلاح‌طلبان حامی اغتشـاش هستند، درصورتی‌که

نـه سـابقه نیروهـای اصلاح‌طلب چنیـن امری را تصدیق می‌کند و نه حتـی متن بیانیه اخیر متضمن این موضوع است.

ناصری: می‌خواهند با قلب واقعیت اصلاح‌طلبان را محدود کنند

عبـدالله ناصـری، یکـی از امضاکننـدگان ایـن بیانیه، درباره حواشی ایجادشـده به «شرق» گفت: «همه‌چیز روشن اسـت و این ۷۷ نفر پای آن بیانیه را امضا کرده‌اند، اما برخی سـعی می‌کنند با فشـار به امضاکنندگان خاصه به جوانان ایشـان را متقاعد کننـد که امضای خـود را پس بگیرنـد. تعدادی از رسـانه‌های اصولگرا سعی می‌کنند با قلب واقعیت و به‌حاشـیه‌بردن اصـل اعتراضـات بـرای اهداف سیاسـی خاص به اصلاح‌طلبان حمله‌ور شـوند. بر همه واضح اسـت که چه کسـانی این اعتراضات را به آشوب کشاندند. برخی می‌خواهند با القای چنین موضوعاتـی اصل انتقادهای مردمی را به حاشـیه ببرند و نقش مـردم در اعتراض‌ها را کاهش دهند. از سـوی دیگر با حملـه به اصلاح‌طلبان شـانس خود را برای پیـروزی در انتخابات مجلس افزایش دهنـد. همه اینها در حالی اسـت که آنهـا به قوه قضائیه و شـورای نگهبان گرای امنیتی می‌دهند که با اصلاح‌طلبان در حوزه قضائی و احراز صلاحیت‌ها برخورد شـود که این امـری به‌شـدت غیراخلاقی اسـت. در حقیقـت می‌خواهند با قلـب واقعیت اصلاح‌طلبان را محدود کنند».

این فعـال سیاسـی اصلاح‌طلب تصریـح کرد: «بسـیاری از نماینـدگان مجلـس همـان چیزی را می‌گویند که در بیانیه تعدادی از اصلاح‌طلبان آمده اسـت. ما هم سخنمان همین اسـت که چرا بدون توجیه مردم طرح افزایش قیمت بنزین اجرا شـد و چرا با قطـع اینترنت حتی زمینه آگاه‌سـازی بعد از افزایـش قیمت هـم از بین رفت. از سـوی دیگر ما تأکید کردیم که حق اعتراض قانونی باید به رسمیت شناخته شود؛ سخنی که رئیس‌جمهور گفت».

تاجرنیا: اغتشـاش و آشـوب با ذات اصلاح‌طلبی همخوانی ندارد

علـی تاجرنیا، یکی دیگـر از امضاکنندگان بیانیه اخیر، به «شـرق» گفت: «تردید نکنید که اغتشـاش و آشـوب با مـرام و ذات اصلاح‌طلبـی همخوانی ندارد. استراتژی اصلاح‌طلبان حرکت آرام و قانونی در سـاختارهای نظـام جمهوری اسـلامی اسـت. متأسفانه تندروهای داخلی سعی می‌کنند تمام این واقعیت‌ها را نادیده بگیرند و برای اهداف سیاسـی بـه اصلاح‌طلبـان حمله کننـد. جالب اسـت که جریانـات برانداز مانند سـلطنت‌طلب‌ها یا منافقین نوک پیکانشان همواره به سمت اصلاح‌طلبان است، زیرا آنهـا دریافته‌اند اصلاح‌طلبان آنها را در برخورد تند با جمهوری اسـلامی ناکام گذاشـته‌اند. رویکرد بیانیـه اخیر هم به‌هیچ‌وجه در راسـتای تشـویق یا تأیید جریان‌های آشوب‌طلب یا اغتشاشگر نیست. در نگاه ما عملکرد آشوب‌طلبان که بر جان و مال مردم تاختند و امنیت کشور را به خطر انداختند، با مردمی که واقعا دسـت بـه اعتراض قانونـی زدند، تفاوت دارد، اما از این سـو هم نباید به صرف مطرح‌شـدن انتقـاد، افراد منتقـد در کنار آشـوب‌گران قرار داده شـوند؛ چنین رویکردی به صلاح مملکت نیست. ما هرگونه رفتار ساختارشکنانه را محکوم می‌کنیم، اما درعین‌حال موافق اعتراض‌های منطقی و براسـاس قانون اساسـی هستیم. روز گذشته خطیب‌های نماز جمعه هـم به‌صراحـت گفتنـد اعتراض‌هایی که مخل مبانی اسـلام و مسلحانه نباشد، ایرادی ندارد. بیانیه اصلاح‌طلبان هم جز چنین موضعی نیسـت. اصلاح‌طلبان همواره وفاداری خود به نظام را نشان داده‌انـد و تصور می‌کنم مقامات نیز بدانند که چنین بهانه‌جویی‌هایـی صرفا برای تنگ‌کـردن عرصه بر نیروهای اصلاح‌طلب است».

برخی نمایندگان در پی اعمال فشار بر رئیس‌جمهور هستند

استیضاح پاستور در بهارستان؟

شـرق: در هفته گذشته بنزین با تصمیم سران قوا گران شد، اعتراضات به گرانی بنزین به خشونت کشیده شد، اینترنت قطع شد و در میان موج خشم، درگیری، تخریب و آتش‌سوزی، برخی از نمایندگان مجلس طرح اسـتیضاح رئیس‌جمهور را کلید زدند. هر چند می‌دانستند تا رسیدن به ۹۴ امضا برای اجرائی‌کردن استیضاح، راه درازی دارند و تقریبا همراهی نمایندگان مجلس با چنین طرحی ناممکن اسـت اما ترجیح دادند برای سومین بار موضوع استیضاح روحانی را مطرح کنند؛ آن‌هم در روزهایی کـه جز وحـدت و همدلی راهی بـرای عبور از بحران وجود نداشـت. مجتبی ذوالنوری که مسئولیت حساس ریاست کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس را برعهده دارد، خود معترف است وظیفه‌اش به زیرکشـیدن رئیس‌جمهور است و در حسـاس‌ترین روزهای کشور که یک اشتباه ممکن بود بحران را دوچندان کند، به وظیفه خودتعریفی‌اش عمل کرد و به جمع‌آوری امضا برای استیضاح رئیس‌جمهور اقدام کرد. ذوالنوری در تشریح طرح اسـتیضاح رئیس‌جمهور گفته بود این طرح دارای ۱۴ محور ازجمله عدم برخورد با بی‌کاری، سـوءمدیریت در کنترل بازار ارز، واردآمدن خسارت به منافع ملی، سوءمدیریت در کنترل قیمت کالاهـا و... اسـت.هدایت‌الله خادمی، نماینده ایذه هـم از طراحان این طرح بود که در تشـریح دلیل تدوین این طرح گفته بود: «در این مجلس ما هیچ شانسـی نداریم که برای برکنـاری آقای روحانی ۹۴ امضا جمع کنیـم و خودمان هم می‌دانیـم این طرح به جایی نخواهد رسـید. اما هدف ما فقط انجام وظیفه اسـت و می‌خواهیم بگوییم از نظر ما آقای روحانی کفایت لازم را بـرای اداره دولت ندارد».اما بعد از صحبت‌های ذوالنوری و سایر طراحان طرح عدم کفایت رئیس‌جمهور، واکنش‌های منفی از سـوی اعضای هر سه فراکسـیون نمایندگان ولایی، مستقلان و امید نسبت به این طرح به‌قدری زیاد بود که از شکست این طرح حکایت می‌کرد. هر چند از تعداد امضاها آمار دقیقی منتشـر نشد و برخی گفتند ۳۷ امضا و برخی ۵۰ امضا را در نهایت فرجام آن دانسـتند، اما مسـئله این است چرا روحانی باید استیضاح می‌شد؟ آیا در موج اعتراضات اوایل هفته گذشـته، این اسـتیضاح چه دردی را دوا می‌کرد و آب به آسیاب کدام گروه سیاسی داخلی و خارجی می‌ریخت؟ مگر نه اینکه سران قوا تصمیم‌گیـران افزایش گرانی بنزین بودند، چـرا کوچک‌ترین انتقادی به دیگران نشد یا استیضاح علی لاریجانی در حد حرف باقی ماند اما پیکان تند انتقادات همچنان به سـمت رئیس دولت نشانه‌رفته، باقی ماند.این طرح مانند دو طرح سـابق استیضاح حسن روحانی شکست خورد هر چند در موارد گذشته تعداد نمایندگان حامی آن بیشتر از طرح اخیر بود. بار اول این اتفاق پس از اعتراضات دی‌ماه از سـوی جلال محمودزاده، نماینده مهاباد، کلید خورد و به دلیل حمایت‌نکردن نمایندگان به جایی نرسـید. بار دوم در اوج بحران ارزی کشـور بود که نمایندگانی همچون حاجی دلیگانی، محسـن کوهکن و احمد سـالک سردمداران آن بودند که آن هم ناکام ماند. اما این بار مخالفان سرسخت دولت هم این طرح را به مصلحت نمی‌دانستند. نقوی‌حسینی، سخنگوی فراکسیون ولایی، در این‌باره گفته اسـت: «طرح اسـتیضاح رئیس‌جمهور در فراکسـیون نه مطرح شـده و نه جمع‌آوری امضا برای آن فراکسـیونی اسـت. در واقع جمعی از نمایندگان خودشـان تشـخیص داده‌اند این کار را انجام دهند». محسـن کوهکن که از منتقدان جدی دولت است و خود سابقا به دنبال اسـتیضاح روحانی به دلیل نوسـانات ارزی بود نیز قاطعانه با طـرح مخالفت کرد. کوهکن در این‌باره گفت: «با اینکه من منتقد دولت هسـتم، اما این طـرح را اصلا به صلاح و مصلحت کشـور نمی‌دانم و قطعـا اگر این طرح را برای من بیاورند، آن را امضا نخواهم کرد».از پس هر بحران اینکه اسـتیضاح روحانی مطرح شود، در حال تبدیل‌شدن به یک طنز سیاسـی تلخ اسـت که نه تنها نتیجه‌ای دربر ندارد که در عمل در حال تبدیل‌شدن به فرصتی برای نمایش برخی از نمایندگان مجلس است تا با این روش نام خود را در صفحات نخست رسانه‌های اصولگرا و اصلاح‌طلـب قرار دهند. در حالی که از حداقل وظایف نمایندگی خود به دور هسـتند و در تمامی رفتار و حرکات خود به دنبال جلب توجه با نیم‌نگاهی به انتخابات پیش‌رو هسـتند تا بتوانند در فضاسازی‌هایی که انجام می‌دهند برای مجلس آینده رأی جمع کنند.

خبر

پیام تسلیت رئیس‌جمهور به مناسبت درگذشت پروفسور رضا

● **ایسنا:** رئیس‌جمهور در پیامی درگذشت پروفسور فضل‌الله رضا را تسلیت گفت. در پیام حسن روحانی آمده است: این استاد فرهیخته دانشگاه‌های ایران و جهـان که از خانواده متدین و اهل علم بود، بیش از نیم‌قرن از عمر خـود را صرف تدریس و ترویج علم و دانایـی نمود و در عرصـه مدیریت مراکز علمی و پـرورش دانش‌آموختگان نیز کارنامـه ماندگاری از خود بر جا گذاشت و بی‌تردید نامش در میان بزرگان علـم و دانش ایـن مرزوبوم جاودانـه خواهد ماند. این‌جانـب با تجلیـل از یک عمر خدمات ارزشـمند این شـخصیت علمی و فرهنگی، ایـن ضایعه را به جامعه علمی و دانشگاهی کشور، شاگردان و به‌ویژه خانواده محترم ایشـان تسـلیت می‌گویم و از درگاه خداوند متعال برای ایشان رحمت و مغفرت الهی و برای عموم بازماندگان صبر و سلامتی مسئلت دارم.

هشدار جدی شمخانی:

اغتشاشگران شناسایی و مجازات خواهند شد

● **مهر:** دبیر شورای عالی امنیت ملی گفت: تک‌تک اغتشاشـگران شناسـایی و مجازات خواهند شـد. دریابان علی شمخانی با بیان اینکه منافقین، اوباش، سـلطنت‌طلب‌ها و اراذل هرگـز نمی‌توانند در اراده ملت ایران در رسـیدن به هدف خـود خللی ایجاد کنند، افزود: دشـمنان قصد سوءاستفاده از اعتراض ملت ایران درخصوص مسـائل معیشـتی را داشتند که با هوشـیاری ملت، با شکسـت مواجه شـدند. نبایـد اجازه داد اعتراض مردم به آشـوبگری تبدیل شـود و هوشـیاری ملت به همه نشـان داد، صف آشوبگران از معترضان جداست. او از برخورد قاطع با اغتشاشـگران در سراسر کشـور خبر داد و گفت: تک‌تک اغتشاشـگران در هر کجای ایران که باشـند، شناسایی شده و به سزای عمل خود خواهند رسید.

خبر مشاجره در شورای انقلاب فرهنگی معتبر نیست

● **ایسـنا:** پیرو انتشـار خبری مبنی بر مشـاجره در جلسـه شـورای عالی انقـلاب فرهنگـی، اداره کل روابط‌عمومی و امور بین‌الملل دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی در اطلاعیه‌ای اعلام کرد خبر یادشده فاقـد اعتبار بوده و تأکید کرد جایگاه اطلاع‌رسـانی و سـخنگویی شـورای عالی انقلاب فرهنگی بر عهده دبیر این شوراسـت. در این اطلاعیه بـا ذکر این نکته که در جلسـات شـورا و ارائه مباحث کارشناسی، آرا و دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد، تأکید شـده است: رسـانه‌ها با انتشـار اخبار وحدت‌آفرین و امیدبخش، توان فکری کشـور را در مسیر رشد و پیشرفت هدایت کنند. به‌دنبال برگزاری جلسـه شـورای عالی انقلاب فرهنگی، برخی رسـانه‌ها در روزهای گذشته اخباری مبنی بر بحث و مشاجره میان یکی از اعضای شورا با رئیس‌جمهور منتشر کرده بودند.

حسام‌الدین آشنا:

خیال کردند عملیات فروغ جاویدان ۲ را کلید زده‌اند

● **ایرنا:** مشـاور رئیس‌جمهوری در حسـاب توییتری خود نوشـت: «ضد انقـلاب در خارج از کشـور خیال کردند عملیـات فروغ جاویدان۲ را کلیـد زده‌اند، ولی حالا بـه خوبی فهمیدند که در واقع عملیات مرصاد۲ کلید خورده است».حسـام‌الدین آشـنا نوشـت: «به کیفیـت تصمیم، کیفیـت و زمان‌بندی اجرا و شـیوه بازتوزیع یارانه‌ها می‌توان نقد داشـت. از حق اعتراض مسـالمت‌آمیز، آزادی اطلاعات و کرامت شـهروندان می‌توان و باید دفاع کرد؛ اما در برابر غارتگری، آدم‌کشی، کشته‌سـازی، خراب‌کاری در زیرسـاخت‌ها و تیربار در جاده‌ها باید ایستاد».

سخنگوی وزارت کشور خبر داد

برگزاری ۳۳۱ تجمع و راهپیمایی با مجوز در یک سال اخیر

● **ایسنا:** سخنگوی وزارت کشور در واکنش به برخی مطالب منتشرشده درباره «عدم امکان تجمع با استفاده از شـیوه‌های قانونی» گفت: حق بر تجمعات قانونی علاوه بر قانون اساسی در منشور حقوق شهروندی نیز تأکید شده است و در این راستا پیشنهاد وزارت کشور در سال ۱۳۹۷ به تصویب هیئت وزیران رسیده و کماکان لازم‌الاجراست.سـلمان سـامانی افزود: بر اساس این مصوبه دولت، درخواست برگزاری تجمع و راهپیمایی مشـتمل بر اعلام موضـوع، زمان و مـکان تجمع یا راهپیمایی و اسامی سـخنرانان به کمیسیون ماده ۱۰ احزاب ارائه می‌شود. رسیدگی به این درخواست‌ها بر عهده کمیسـیون ماده ۱۰ احزاب با ترکیب نمایندگان قوای سه‌گانه و منتخبان احزاب سراسر کشور است که بر اسـاس اصل ۲۷ قانون اساسی و قوانین و مقررات موضوعه و به صورت خارج از نوبت در اولین جلسـه فوق‌العـاده اعلام نظر خواهد کرد.او افزود: مسـئول تأمین امنیت تجمـع و راهپیمایی‌های قانونی، نیروی انتظامی است و شـورای تأمین، محل‌های مناسب را برای برگـزاری تجمع یا راهپیمایی در داخل شـهرها تعیین خواهد کرد. در یک سـال گذشته ۳۳۱ تجمع و راهپیمایی با اسـتفاده از این سازوکار در سراسر کشور برگزار شده است.